



Ikt. sz.: KOB/22-2/2017.

KOB-9/2017. sz. ülés
(KOB-73/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2017. május 29-én, hétfőn, 10 óra 02 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről Egyes törvények kiemelt nemzeti emlékhellyel összefüggő módosításáról szóló T/15784. számú törvényjavaslat</i>	5
<i>Halász János kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	6
<i>Halász János válasza, reagálása</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	7
<i>Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről A vörös terror ellen küzdő hősök és áldozatok igaz emlékének védelméről szóló H/15656. számú határozati javaslat</i>	7
<i>Hegedűs Lorántné kiegészítése</i>	8
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Hegedűs Lorántné válasza, reagálása</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	10
<i>Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről A Lex CEU eltörléséről szóló T/15761. számú törvényjavaslat</i>	10
<i>Dr. Hiller István kiegészítése</i>	11
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	12
<i>Dr. Hiller István válasza, reagálása</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	18
<i>Egyebek</i>	18
<i>Az ülés berekesztése</i>	19

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) Egyes törvények kiemelt nemzeti emlékhellyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/15784. szám)
(Dr. Répássy Róbert, Halász János és L. Simon László (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - b) A vörös terror ellen küzdő hősök és áldozatok igaz emlékének védelméről szóló határozati javaslat (H/15656. szám)
(Hegedűs Lorántné és Ander Balázs (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - c) A Lex CEU eltörléséről szóló törvényjavaslat (T/15761. szám)
(Dr. Szakács László, Dr. Tóth Bertalan és Dr. Hiller István (MSZP) képviselők önálló indítványa)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dúró Dóra (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pószán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP), a bizottság alelnöke
Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke
Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke
Dunai Mónika (Fidesz)
Halász János (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Demeter Zoltán (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság munkatársa
Gyevánné Zweig Zsuzsanna, a bizottság munkatársa

Meghívott

Hozzászóló

Hegedűs Lorántné (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik) a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket a Kulturális bizottság mai ülésén. Az ülést megnyitom.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A napirendi javaslatot a képviselők előzetesen írásban megkapták, ehhez senki nem terjesztett elő módosítást, így erről szavazunk. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja az előzetesen kiküldött napirendi javaslatot. Aki igen, kérem, jelezze! (Szavazás.) Köszönöm. Volt-e nem szavazat? (Nincs jelzés.) Tartózkodás? (Nincs jelzés.) A bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet.

Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről Egyes törvények kiemelt nemzeti emlékhellyel összefüggő módosításáról szóló T/15784. számú törvényjavaslat

Első napirendi pontunk döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről. Az 1/a napirendi pontunk az egyes törvények nemzeti emlékhellyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről szóló vita lefolytatása és a döntés. Az előterjesztők: dr. Répássy Róbert, Halász János és L. Simon László fideszes országgyűlési képviselők. (Jelzésre:) Halász János jelzi, hogy kívánja előzetesen indokolni, így megadom a szót. Parancsoljon!

Halász János kiegészítése

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), előterjesztő: Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Törvényjavaslatunk egy kisebb lélegzetű módosítása az érintett törvényeknek abból a célból, hogy a kialakult helyzethez igazítsuk a törvényi szabályozásokat. Nyilvánvalóan emlékeznek, sok figyelem irányult erre a kérdésre az elmúlt években: a nemzet főterét, a Kossuth teret Budapesten felújítottuk, az Országház is felújításra került, és egy új szabályozási rend alakult ki, létrejött a kiemelt nemzeti emlékhely kategória, ahová ez a tér és a környezete tartozik, éppen azért, hogy egy egységes szabályozással lehessen biztosítani azt a méltóságot, amit ez a tér követel, és ami ezt a teret megilleti. A felújítás után látjuk is, hogy az emberek birtokba vették a Kossuth teret. Éppen tegnapi hír, hogy turisztikai eredményei is vannak, és fölkerült bizonyos listákon a világ legkedveltebb vagy legszebb helyei közé. Ez így is van, nemcsak a mi szívünkben, hanem sok tekintetben sok-sok tíz- és százezer ember turisztikai emlékezetében is.

Közben több minden változott a törvény kialakulása óta, és szeretnénk hozzáigazítani a változásokhoz a törvényi környezetet. Alapvetően, amiről szó van, mivel kétharmados szabályokat is érint a dolog, a kétharmados ügyben egyébként szerdán szeretnénk egy ötpárti egyeztetést is tartani, ahogy az illik. Sajnálom, hogy ezt nem tudtuk megtenni korábban, de talán ez nem lesz késő a tárgyalási fázisokat látva.

Amiről szó van, az egyrészt az, hogy a főváros vagyonkezelésében lévő szobrokat, amely szobrokat egyébként az Országgyűlés Hivatala kezel és gondoz, mert itt vannak a téren, azok átkerülnének az Országgyűlés Hivatalának vagyonkezelésébe. Ez a Nagyatádi-szobor, az Agronómuslány és a Kaszás legény a Földművelésügyi Minisztériumnál. Másrészt a Vértanúk tere átkerülne vagyonkezelésbe az Országgyűlés Hivatalához az V. kerülettől. Az V. kerülettel volt erről egyeztetés, megkapták a tájékoztatást. A dolgot az indokolja, hogy építészetileg, tartalmilag,

bejárásban és minden tekintetben idetartozik a térhez, rálátásban az egész épületegyüttes vagy a térszerkezet kompozíciójához is hozzátartozik, és azzal, hogy így beemeljük az Országgyűlés Hivatalához, egy egységesebb vagyonekezelés lehet. Szeretném hangsúlyozni, hogy semmilyen változtatást nem tervezünk a mostani konstrukcióban, beleértve a szobrok elhelyezését is, tehát mindent így szeretnénk hagyni, itt tulajdonképpen egy technikai módosításról van szó.

A javaslat még tartalmaz olyan részeket, amelyek szintén technikai módosítások, amelyek a Kiemelt Nemzeti Emlékhely Bizottság jogköreihez nyúlnak hozzá, illetve az általa adott vagy nem adott építészeti engedélyekkel, fellebbezésekkel, egyébvel kapcsolatosan foglalkozik, de a lényegi pontok, és nyilván ezek érintenek kétharmados részt, az általam említett pontok. Mi azt szeretnénk kérni a tisztelt bizottságtól, hogy egyrészt vegye tárgysorozatba a javaslatot, és a jelen lévő képviselőktől pedig, hogy majd támogassák a törvényjavaslatot.

Nyilván tisztában vagyok azzal, hogy a kétharmados részek általános politikai megítélés alá is tartoznak, és ha nincs többség, akkor kénytelenek vagyunk elfogadni, hogy ezt a részét nem tudjuk módosítani a törvénynek, de azon részeit, amelyek feles törvények, azokat szeretnénk módosítani, és ahhoz is kérjük a támogatásukat. Ebben politikai típusú vitalehetőséget nem látok, nem is bánám, ha nem nyitnánk ki ezt a polémiát, annak idején lefolytattunk ilyen vitákat.

Ez a javaslat, még egyszer hangsúlyozom, semmi olyan ügghöz nem nyúl hozzá, ami alapján tartalmilag most újra ebbe a vitába bele kellene mennünk, persze, ez rajtunk múlik. Rajtunk nem fog múlni, mi azt szeretnénk, hogy ne legyen ilyen. Meglátjuk. Tisztelettel kérem a bizottság támogatását úgy is mint előterjesztő, és úgy is mint egyébként a Kiemelt Nemzeti Emlékhely Bizottság tagja. Én a bizottság tagjaként is foglalkoztam ezzel a dologgal, és azért is vagyok az előterjesztője - még az kérdésként fölmerülhet, hogy miért is foglalkozunk ezzel a dologgal most -, mert most gyűltek össze ezek a problémák, amiket így szeretnék kezelni. Köszönöm a figyelmüket, és kérem a támogatásukat.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most a képviselőknak van hozzászólási lehetősége a tárgysorozatba-vételi vitához. *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs jelzi. Tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen, köszönöm a szóbeli kiegészítést is. Bár elolvastam, de nyilván fontos, hogy az előterjesztők részéről valaki szóban is elmondja, hogy miért tartja fontosnak ezt az előterjesztést. Nekem egy érdemi kérdésem van. Már amikor olvastam, akkor is ez jutott eszembe, hogy nyilván ez egy megelőző tárgyalássorozatot követő javaslat, mert egyeztetni kellett például az önkormányzattal, az V. kerületi önkormányzattal, nyilván az Országgyűlés Hivatalával, mert mégiscsak ő lenne, aki átveszi például vagyonekezelésbe a Vértanúk terén található műemlék együttest. Bennem az merül fel kérdésként, hogy ez miért nem kormányzati előterjesztés. Én értem, hogy jogilag van arra lehetőség, mi magunk is szoktunk ezzel élni, hogy egyéni képviselői indítványként nyújtunk be javaslatokat, de ez itt mégiscsak egy olyan módosítás, amelyben vélelmezhetően sokkal magasabb szintű tárgyalások előzték meg a törvényjavaslat benyújtását, minthogy egy egyéni képviselő ezt lefolytathatta volna. Tehát valamilyen szinten, feltételezem, ezt a kormányzat vagy a kormány valamelyik tagja koordinálhatta, feltételezem, valamilyen államtitkári szinten. Engem csak ez érdekel, hogy ez miért nem kormányzati előterjesztésként jön be.

Zárójelben jegyezném meg, hogy részben ezért kicsit furcsa volt az, amikor a képviselő úr azt mondta, hogy sajnos ezt az ötpárti egyeztetést nem tudták

megszervezni, de bízunk benne, hogy a héten sor kerül rá. Akkor le kell folytatni először a tárgyalást, és esetleg utána kell visszahozni. Tartalmilag én nem kifogásolom alapvetően azt, ami történik, csak ezt az egyeztetési folyamatot látom egy picit akadozónak ebben a dologban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e a javaslatához? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést, akkor válaszadásra Halász Jánosnak adok szót. Parancsoljon!

Halász János válasza, reagálása

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), előterjesztő: Egyrészt bizonyos értelemben ötpárti közös gondolkodásnak ezt a fórumot is föl tudom fogni, főleg, hogy képviselő úr már egy hatodik párt képviselőjeként ül itt, így aztán még bővebben vagyunk. Tehát az ön pártja az ötpárti egyeztetésre nem fog meghívót kapni, ezért is örülök, hogy a Kulturális bizottságban tárgyaljuk, mert itt viszont tudunk beszélni róla önnel is, vagy az ön szervezetét képviselő képviselővel.

A helyzet a következő: a Kiemelt Nemzeti Emlékhely Bizottságban többször és sokszor szóba kerültek ezek a problémák, amelyeket orvosol ez a törvényjavaslat, és én mint a bizottság tagja, kértem ott a bizottság titkárságát, illetve javasoltam nekik, hogy ha összeállítják a módosítandó törvények listáját, akkor én nyitott vagyok egyéni képviselőként ezt a dolgot kezelni. És igen, zajlott egy háttér munka, ami itt a bizottság titkárságához kapcsolódott, egy előkészítő munka, amiben az egyik országgyűlési képviselő, én is mint a dolognak egy bizonyos értelemben összefogója, a bizottság tagjaként részt vettem, ezért nem a kormány terjesztette ezt elő. Valóban voltak egyeztetések, de mondom, itt a bizottság titkársága végezte ezt.

Ha nem lennék a bizottság tagja, akkor furcsa lenne valóban, hogy úgy nyújtja be egyéni képviselő ezt a javaslatot, mert akkor nincs meg az a háttere a dolognak és az a kapocs, ami ebben az esetben megvan. Ez a magyarázat arra, hogy nem a kormány nyújtja be. Egyébként pedig tekintettel arra, hogy itt az Országgyűlésről van szó, a hozzá kapcsolódó térről, talán nem is baj, hogy mi képviselők gondoljuk ezt az ügyet. Ez a magyarázata, és remélem, hogy ilyen technikai okok ellenére is, de tartalmilag majd tudja a képviselő úr is támogatni a javaslatot. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük. A zárszó elhangzott, így a tárgysorozatba vételről szóló döntés következik. Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja, hogy a bizottság vegye tárgysorozatba a T/15784. számon Répássy Róbert, Halász János és L. Simon László képviselők által benyújtott törvényjavaslatot. Aki igen, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Kilenc igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Egy nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Öt tartózkodás.

Tehát a bizottság 9 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett tárgysorozatba vette. Ezzel az 1/a napirendi pontot lezárom.

Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről

A vörös terror ellen küzdő hősök és áldozatok igaz emlékének védelméről szóló H/15656. számú határozati javaslat

Következik az 1/b napirendi pontunk, a vörös terror ellen küzdő hősök és áldozatok igaz emlékének védelméről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló vita lefolytatása és a döntés. Hegedűs Lorántné és Ander Balázs képviselők önálló indítványáról van szó. Az előterjesztők képviseletében jelen van a bizottság ülésén Hegedűs Lorántné. Köszöntöm képviselő asszonyt, és megadom a

szót az expozé elmondására. Parancsoljon! (*Ikotity István és Halász János távozik az ülésteremből.*)

Hegedűs Lorántné kiegészítése

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Nagyon sajnálom, hogy éppen most megy el Halász János képviselőtársunk, már csak azért is, mert az előző napirendhez bizonyos értelemben szorosan kötődik ez az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslat.

Talán ott kezdeném a történetet, hogy most van a Ház előtt a 2018-as költségvetés tárgyalása, illetve a 2017-es módosítása, és ennek kapcsán is felmerült az, hogy 2018. október 31-én fogunk emlékezni Tisza István meggyilkolásának 100. évfordulójára, amivel gyakorlatilag kezdetét vette a vörös terror Magyarországon. Sajnálatos módon, amikor a Magyar Országgyűlés arról döntött, hogy a Kossuth tér kapja vissza az 1944 előtti arculatát, akkor sok mindenről volt szó, de egy dolog kifelejtődött, vagy nem lett belefoglalva az akkori országgyűlési határozatba, nevezetesen az, hogy mi legyen a nemzeti vértanúk emlékművével, illetve annak sorsával mégis hogyan számol el az Országgyűlés.

Ez nem szorosan a nemzet főteréhez tartozik, a Kossuth térhez a helyrajzi szám szerint, de éppen a Vértanúk teréről távolították el annak idején. A Vértanúk tere, annak sorsa eldőlt már akkor, amikor a Nagy Imre-szobor kapott ott helyet. Ezt senki nem vitatja, nyilván itt az előbbieken is elhangzott ez, hogy ha az Országgyűlés kapná meg majd a vagyonezelését ennek a térnek, akkor se kívánna ezen senki változtatni. Ugyanakkor az, hogy ez az akkoriban felállított emlékmű újra helyet kaphasson valahol a nemzet főterén, illetve annak közvetlen közelében, én azt gondolom, igenis egy nagyon fontos dolog. Tudjuk, hogy ez az emlékmű úgy nézett ki, hogy egy hosszú névsor is volt rajta, ami úgy kezdődött, hogy Tisza István, valamint több száz áldozat neve.

Azt gondolom, hogy ha méltóképpen akar emlékezni az ország, az Országgyűlés a vörös terror áldozataira, a 100 éves évfordulót követően fogunk majd emlékezni, én azt gondolom, hogy nagyon fontos ennek a vértanúk emlékművének a visszaállítása, illetve újra felállítása. De ha és amennyiben valóban méltó módon akarunk megemlékezni ezekről a hősekről, illetve áldozatokról, akkor nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy nemcsak a Kossuth tér szenved hiányt e tekintetben, hanem az ország számtalan pontján mind a mai napig döbbenetes azzal szembesülnünk, hogy a kommunizmust éltető jelképek, azt igazoló bizonyos emlékművek, utcanevek vannak még szerte az országban.

Hadd mondjak egy konkrét példát! Nem régen volt Arany János születésének a 200. évfordulója, és ennek kapcsán a születésnapján volt Nagyszalontán is megemlékezés, de volt a sírjánál is a Nemzeti sírkertben, és amikor ott állunk, és rátekintünk Arany János sírjára, akkor nem lehet kitakarni az embernek a látóteréből azt, hogy mögötte van a Munkásmozgalmi Panteon, és annak a felirata így szól: „A kommunizmusért, a népért éltek”. Ez 2017-ben még ott lehet a Nemzeti sírkertben. Képzeljük, kedves képviselőtársaim, ha az lenne valahova felírva, hogy a nácizmusért, a népért éltek. Nem egy abszurd dolog, hogy még mind a mai napig eltűnjük ezt a feliratot? Hála istennek maga az emlékmű eléggé rogyadozó állapotban van, tehát úgy látszik, hogy túl sokan nem akarják ápolni ezt az emléket már Magyarországon, de talán itt volna az ideje, hogy legalábbis ezeket a feliratokat egyszer s mindenkorra töröljük ki és legyenek eltávolítva.

Nagyjából erről szólna ez az országgyűlési határozati javaslatunk, azzal együtt, hogy szeretnénk természetesen és nyilvánvalóan, ha a tömegtájékoztató terén, a

kulturális élet terén egy komoly helyet kapna az, ami talán eddig kevésbé volt előtérben, hogy mutassuk be, mit is jelentett valójában a vörös terror, illetve a kommunizmus Magyarország életében. Köszönöm szépen. Ha bármilyen kérdés van, nagyon szívesen válaszolok.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselő asszony előterjesztését. Most a képviselőknek van lehetőségük hozzászólni. *(Jelzésre:)* Vinnai Győző jelzi. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Előterjesztő! A határozati javaslat egy törvényhez kapcsolódik, a 2012. évi XXXVI. törvényhez, amelyet a Fidesz-KDNP képviselői terjesztettek elő az előző ciklusban, és ez pontosan így szól - úgy tudom, vagy legalábbis, ha jól emlékszem, a szocialisták és az LMP kivételével a többi párt megszavazta -, tehát így szól: „Egyes törvényeknek a XX. századi önkényuralmi rendszerekhez köthető elnevezések tilalmával összefüggő módosításáról”. Azt gondolom, hogy az Országgyűlés ezzel határozottan lépett föl az önkényuralom ellen, a vörös terror ellen, az utcaelnevezések ellen és az emlékművek ellen is. Tehát minden, ami a terrorhoz köthető, illetve önkényuralmi, és nemcsak a vörös terrort, hanem akár a barna terror meglévő jeleit is idetehetjük, ez a törvény 2012 decemberében - ezt képviselő asszony ugyanolyan jól tudja, mint én - hatályba lépett, és mondjuk, az utcanévek elnevezésénél - én egy olyan körzetből jövök, mint Nyíregyháza, Tiszavasvári, és ott Szamuely Tibor, Rajk László utcanévek voltak - az Akadémia megvizsgálta, közzétette az álláspontját, a történelmi elnevezések kapcsán hozzá fordultak, és amelyek az önkényuralmi rendszerre utalnak, azokat meg kellett változtatni.

Nem tudom, tudja-e képviselő asszony, Tiszavasváriban hány ilyen utcanév volt, ahol jobbikos a polgármester a mai napig, és nem tudom, tudja-e, hogy a kormányhivatalnak kellett közbelépni, hogy tegyék meg. *(Hegedűs Lorántné: Meg lettek változtatva.)* Meg lettek változtatva. Pillanat! Ez nem egy ilyen műfaj, majd ha szót kap, akkor képviselő asszony is elmondhatja a véleményét. Szinte a választókerületemben utolsóként és majdnem azt mondhatom, hogy felszólításra.

Ami pedig az I. világháború utáni helyzetet illeti, akár a Szamuely-féle vagy a Kun Béla-féle tanácsköztársaságot, amelyben egyet tudok érteni az általános indoklásban azzal, amit itt Szoltsenyicintől beidéznek, egyet tudok érteni azzal, ahogyan hozzáállunk. Azzal nem tudok egyetérteni, hogy külön határozati javaslatban, pontokba szedve megmondjuk azt, hogy mi a méltó és igaz emlékezés, mert ha az I. világháború következményeit nézem, Tisza István lelövését, mert nem tudom, tudja-e, hogy a források szerint a munkás- és katonatanácsok jelentek meg, és majdnem azt mondom, hogy mindenféle felszólítás nélkül gyilkolták meg Tisza Istvánt, ebben egyetértünk, hogy ilyen nem történhet, vagyis megtörtént, de a jövőben ilyen nem történhet. Eppen ezért azt gondolom, hogy az I. világháború következménye volt, hogy ilyen terrorisztikus cselekmények, vagy ilyen cselekmények kialakultak, éppen ezért ebben a történelmi keretben érdemes ezzel a kérdéssel foglalkozni.

Van egy Első Világháborús Centenárium Emlékbizottságunk, én azt gondolom, fordulhat oda is képviselő asszony, nem gondoljuk, hogy szükség lenne erre a határozati javaslatra, úgyhogy frakciónk, legalábbis a Fidesz-KDNP képviselői nem tudják támogatni ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést, akkor válaszadásra megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak. Tessék!

Hegedűs Lorántné válasza, reagálása

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Igen, a hivatkozott törvény, amint ön is említette, a 2011. évi CLXXXIX. törvényt is módosította pontosan az önkormányzatokkal kapcsolatban, sajnálatos módon azonban nagyon sok helyütt ez nem lett végrehajtva. Amit ön említett, az végre lett hajtva, de hadd mondjak egy másik példát! Kapásból egy újpesti, tehát egy fideszes önkormányzat példája jut eszembe. Mit gondol, milyen emlékmű áll mind a mai napig ott a szabadságról elnevezett téren? Hát, nem egy tanácsköztársasági emlékmű áll ott? Higgyc el, nagyon sokat járom a vidéket, Magyarország számtalan pontján megyek, és nagyon sajnálatos az összkép, hogy mind a mai napig hány olyan emlékmű van Magyarországon és hány olyan utcanév, és van olyan önkormányzat, melynek a címe mind a mai napig úgy kezdődik, hogy Felszabadulás utca 1. szám; ez például Mecseknádasd önkormányzatának a címe. Döbbenetes! Én azt gondolom, hogy igen, azért fogalmaztuk bele a következőes végrehajtását annak a törvénynek, hogy amikor elérkezünk majd a 100 éves évfordulóhoz, akkor ne lehessen Magyarországon sehol se ilyen emlékmű, se ilyen utcanév, se ilyen felirat és így tovább.

Ezen túlmenően azt gondolom, hogy Vinnai képviselőtársamat, illetve a többi képviselőtársamat is azért óvatosságra inteném, mert éppen ezen országgyűlési határozati javaslattal kapcsolatban megkerestem Lázár Jánost, aki annak idején a Tisza István-szobor felállítása kapcsán nagyon sokat tett, és vele egyeztettem le ennek a tartalmát is. Ő maga úgy nyilatkozott, hogy igen, például a nemzeti vértanúk emlékművét vissza kell állítani valahol, még hozzá minél sürgősebben a nemzet főterére, illetve a nemzet főterének a környezetébe. Tehát én azt gondolom, hogy igenis van ezzel kapcsolatos kormányzati szándék és támogatás, és így kérem aztán a tisztelt bizottság tagjait, hogy legyenek szívesek önök is felelősséggel dönteni ebben a kérdésben. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. A zárszó elhangzott, így a döntésre kerül sor. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja a H/15656. számon Hegedűs Lorántné és Ander Balázs képviselők által benyújtott határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Megszólal dr. Hiller István mobiltelefonja: Egyetért-e ön azzal, hogy legyen népszavazás... - Derűltség.)* A bizottság az általam feltett kérdéstről fog szavazni. Tehát ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt. Aki igen, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Kettő igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Öt tartózkodás.

Tehát a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Képviselő asszonynak köszönjük szépen, hogy a bizottság ülését megtisztelte jelenlétével. Az 1/b napirendi pontot lezárom.

Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről

A Lex CEU eltörléséről szóló T/15761. számú törvényjavaslat

Az 1/c napirendi pontunk következik, a Lex CEU eltörléséről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről szóló vita lefolytatása és a döntés. Dr. Szakács László, Tóth Bertalan és Hiller István képviselők önálló indítványáról van

szó. Az előterjesztők képviselőjében Hiller István van jelen az ülésen, és indokolni kívánja. *(Jelzésre:)* Bocsánat! Kunhalmi Ágnes időközben csatlakozott az előterjesztőkhöz. *(Kunhalmi Ágnes: Csak a jegyzőkönyv kedvéért.)* Rendben. Hiller István jelezte, hogy előterjesztőként kívánja indokolni. Parancsoljon!

Dr. Hiller István kiegészítése

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP) előterjesztő: Tisztelt Bizottság! Erről a kérdéstről a nyilvánosság előtt sokkal többet, itt a bizottságban kevesebbet beszélünk. Ez házszabályszerű volt, tehát nem a bizottság vezetését vagy éppen elnök asszonyát okozom, hanem azt a házszabályt, amelyik egyébként lehetővé tette, hogy a felsőoktatási törvény módosítását, amikor ez betervezésre került, csak éppen az oktatással foglalkozó bizottság nem tárgyalta. Korábban is volt más kezdeményezőktől hasonló tárgyban előterjesztés, ettől függetlenül ezt megteszük.

Azzal akarom indokolni, hogy a felsőoktatási törvény ezen módosítása az országunk érdekei ellen van és Magyarországra nézve káros, messze túllépte a magyar felsőoktatás és egyáltalán az oktatás hatáskörét, nem akarom felsorolni sem a Nobel-díjas tudósok, sem világhírű intézmények, sem egyébként semmilyen magyar pártpolitikai tevékenységgel nem vádolható és egyáltalán a politikával kapcsolatban nem lévő professzorok ezreinek nevét Ausztráliától az Egyesült Államokig, egy személyes, a bizottság tevékenységéhez kapcsolódó történetet viszont szeretnék érvként elmondani.

Néhány héttel ezelőtt az Országgyűlés alelnökeként parlamenti delegációt vezettem Litvániában. Találkoztam az ottani házelnökkel, alelnökökkel, három korábbi házelnökkel, továbbá a Báthory István által alapított Vilniusi Egyetem rektorával. Az országuk kisebb, mint a miénk, kevesebben is lakják, mint mi, hasonló problémáik és eltérő jellegű problémáik vannak. Összehoztak egy professzorokból álló körrel egy vacsora erejéig, a rektorral pedig az egyetem eredeti, Báthory által alapított egyetemi épületének rektori szobájában találkoztam. Tisztelt Bizottság! Nem volt olyan tárgyalás, ahol ez a törvény ne jött volna szóba, márpedig meg kell mondjam, hogy nem én hoztam szóba. A Vilnius mindenféle pártjából álló parlament, illetve az egyetem rektora először is érdeklődött, és kérdezte, értelemszerűen én nem pártálláspontot mondtam, hanem azokat a véleményeket, amelyek összeütköznek ma Magyarországon.

De amiért a történetet elmesélem - hiszen alelnök úr nevét történészként és politikusként is ismerik, már csak azért is, mert a Litván-Magyar Baráti Társaság IPU Tagozatának magyar társelnöke -, úgy a rektor, mint Vilnius város vezetése vagy a litván állam vezetése első pillanatra fogadná a CEU-t. Nem értik, hogy egyébként hogyan fordulhat elő, hogy egy ilyen szintű, egy ilyen szinten működő intézménynek egyáltalán megkérdőjeleződik a helye. Beszéltem PhD-sekkel, akik abban reménykednek, hogy nekik munkahelyet hozhat az, ha önök innen elüldözik, és beszéltem professzorokkal, beleértve a rektort is, aki pedig egyszerűen nem érti, azt nem érti, hogy nem látja be egy ország, hogy egy felsőoktatási intézmény tevékenysége számára előny.

Világos számomra, hogy ez nem szakmai kérdés, ez meg mégiscsak egy szakmai bizottság, de minthogy az előterjesztésünket először bizottsági szinten kell előadni, kérem, tegyék meg, hogy a javaslatunkat elfogadva ezt a vitát vállalják. Ne fussanak el előle! Szerintem nem lehet. De mégiscsak olyan emberekként, akik a magyar kultúrához és oktatáshoz szorosabban kapcsolódnak, mint általában egy parlamenti képviselő - most 199-ünk közül -, ezt a vitát vállalják, és tegyék lehetővé, hogy a javaslatunkat a Magyar Országgyűlés megtárgyalja és ott majd megfelelő módon eldönti. Éppen azért, mert nem szakmainak látom, a bizottság meg szakmai,

politikai szintre szeretnénk vinni, a magyar politizálásnak pedig a legfelsőbb döntéshozatali fóruma - amennyiben elfogadjuk, hogy parlamentáris demokráciában élünk még - a parlament nyilvánossága. Ezért kérem, hogy fogadják el a javaslatunkat. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük. A tisztelt bizottság tagjainak van lehetősége hozzászólni a vitához. Van-e hozzászólási szándék? *(Jelzésre:)* Dunai Mónika, tessék!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Hiller képviselőtársam hozzászólásában vannak olyanok, amelyekkel egyet lehet érteni, ami kétség és vitán felül áll, az egyik, hogy a vitákat vállalni kell, és hadd kezdjem ezzel. Én nem azt nem látom, hogy ne vállaltuk volna a vitát, hiszen amikor ez a törvény be lett nyújtva, akkor a parlament falai között mi bizottsági tagok, én magam is a vitában részt vettünk, elmondtuk az álláspontunkat. Most, amikor ennek a visszavonása van előttünk - majdnem teljes visszavonása, de van egy pont, aminél még kevesebb lenne a javaslat, mert egy kötelező eljárási kört gyengítene a most benyújtott törvényjavaslat, de lényegében az eltörlésről szól egy kicsi módosítással -, ez egy ugyanilyen vita. Tehát én azt gondolom, hogy amikor már lefolytatunk egy vitát a parlamentben, hogy a felsőoktatási törvényt módosítsuk ilyen irányban, akkor az ugyanaz a vita, mint hogyha most az ellenkezőjét bonyolítanánk le. Tehát a vitát lefolytattuk, valóban nem itt a bizottság előtt, de a bizottság tagjainak ott lehetőségük volt elmondani a saját és a pártjuk, a frakciójuk álláspontját is.

A másik, amivel egyetérték, hogy ez az ügy túllépte az oktatás hatáskörét, valahogy így fogalmazott képviselőtársam. Valóban, ami itt az oktatás hatáskörét és a felsőoktatási törvény módosítását illeti, ezt követően már nem oktatási, hanem politikai vita zajlott széles e hazában a különféle - be kell lássuk - torz politikai interpretációkban léptek fel nagyon sokan az országban. És itt, ha továbblépünk az ön által elmondott vilniusi találkozéhoz, én magam is ezzel egyetérték, hogy külföldön nagyon sokan vannak, akik szeretnék többet tudni erről az ügyről. Én magam is találkoztam a múlt héten dán képviselők egy csoportjával, akik ugyanígy kérdeztek, de ha az ember erre válaszol, és elmondja azt, amiért ezt az egészet létrehoztuk, illetve módosítottuk a törvényt, akkor meg tudják érteni, miről van szó. A volt dán képviselők esetében is ez történt, hogy ők a saját sajtójukon keresztül, a saját internetes fórumaikon keresztül nem azt az álláspontot és nem azt a célt ismerték, ami a valóságban a törvényjavaslat célja volt.

A törvényjavaslatnak az volt a célja, ezt mindannyian tudjuk itt, hogy szabályozzuk azoknak az egyetemeknek a működését, akik nem magyarországi egyetemek - mert ezek szabályozva vannak -, nem európai uniós országok, hanem Európai Unió kívüli országok egyetemei, és az itteni ténykedésüket és működésüket szabályozza. Ez egy probléma volt a múltban, hogy szigorú szabályokkal illetjük a magyar alapítású, magyar akkreditációval rendelkező egyetemeket, ugyanilyen szigorú szabályoknak vetjük alá az Európai Unió egyetemeinek a magyarországi működését, és teljesen szabálytalan, ad hoc jellegű az Európai Unió kívüli többi egyetemnek a magyarországi működése. És az, hogy a törvényjavaslat címében itt most lex CEU-t emlegetnek, én még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ilyen egyetem ma Magyarországon 28 van, akire vonatkozik ez a törvény. A 28 egyetemből 27 nekiállt és igyekszik megfelelni ennek a követelménynek, amelyre egyébként nem kevés időt hagyott a magyar parlament, egyedül a CEU - még egyszer itt behozom a gondolatot - nem felsőoktatási, hanem vélhetőleg politikai okokból tiltakozik.

Ami érdekes volt egyébként a dán képviselők esetében és más európai országok felsőoktatással vagy politikával foglalkozó tagjai, emberei részére, az az, hogy ők nem voltak azzal tisztában, hogy a Közép-Európai Egyetem és a CEU nem ugyanaz az intézmény, hanem két önálló jogi személy. Ha az ember elmondja, hogy a Közép-Európai Egyetem, amelynek vannak hallgatói, oktatói, és amelyik ugyanolyan színvonalas egyetemi képzést folytat, mint egyébként Magyarország számos más egyeteme, ez egy érték Magyarországon, és ehhez nem nyúl senki, erre nem vonatkozott a felsőoktatási törvény módosítása. Itt mindösszesen erről a köztes szervezetről, a CEU-ról volt szó, amely jogi helyzetének a tisztázása, én azt gondolom, hogy mindenkinek az érdeke. Ha én a Közép-Európai Egyetemnek lennék az oktatója, hallgatója, vagy bármilyen módon kapcsolatban lennék vele, akkor biztos az lenne az érdekem, hogy a CEU tisztázza, és legyen helyretéve a CEU kapcsolódási pontja Magyarországhoz és a Közép-Európai Egyetemhez. Ha a színvonalas oktatás megtartása a cél, akkor én azt gondolom, ezt kellene tenni, de ehelyett nem ez történik sajnos.

Mi ragaszkodunk ahhoz a Fidesz-frakció részéről, hogy a szabályozás egységes és következetes legyen, és ne kerüljenek hátrányba a magyarországi, a magyar bejegyzésű, magyar akkreditációval rendelkező egyetemek és az európaiak a nem ebbe a körbe tartozókkal szemben. Ezért nem támogatjuk a javaslat tárgysorozatba vételét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Képviselőként hozzá kíván szólni Kunhalmi Ágnes. Tessék!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Nagyon-nagyon nehezen látom be azt, hogy miért kerül hátrányba bármelyik magyar gyerek attól, mert van Magyarországon egy olyan egyetem, melynek diplomáját nemcsak Amerikában, hanem szerte a világon szinte mindenhol elfogadják. Egyszerűen ez a logika törvényével szembe megy, de szeretném azt mondani, itt ön úgy fogalmazott, képviselőtársam, hogy túllépte a szakmai kereteket és politikaivá vált, de nem jól fogalmazott, önök eleve politikai ügyet csináltak ebből, egy szintiszta koncepció politikai eljárást indítottak egy egyetem ellen Magyarországon. Ilyet a kommunisták csináltak utoljára. Nagyon szomorú vagyok, hogy idáig eljutottak. Az egyetem szabályosan működött Magyarországon, ezt egyébként most már több fideszes képviselő el is ismerte.

Egyébként önök olyan feltételeket támasztottak, és már akkor számon kérték a CEU-t, amikor még el se fogadta az Országgyűlés, és lényegében egyik félnek sincs rá módja, hogy megtegye. *(Dr. Vinnai Győző és dr. Hiller István beszélget.)* Képviselőtársaim, ha a telefonproblémán túl tudunk lépni, akkor el tudom mondani, hogy az Amerikai Egyesült Államokban szövetségi szinten, Trump elnök úr a külügyminiszterén keresztül egyébként azért küldött levelet önöknek, hogy elmondja, nincs arra módja szövetségi szinten, hogy egyáltalán beavatkozzon ebbe a folyamatba. New York államot önök nem keresték meg, New York állam kormányzójának kellett önöknek levelet írni, hogy kész a tárgyalásokra. Úgyhogy lényegében körbehazudták a világot és Magyarországot is, csak az a helyzet, hogy lebuktak.

Gulyás Gergely a Hiller Istvánnal folytatott vitájában egyébként elismerte, hogy óriási károkat okoznának Magyarországnak akkor, ha ez az egyetem elmenne, és csak hogy egy aktuális kárt mondjak önöknek, ma van olyan befektetői csoport, több is - izraeli, több amerikai, fülöp-szigeteki -, aki általános iskolát és középiskolát hozott volna létre Budapesten magánbefektetőként elitképzéssel és szociális alapon is, de a lex CEU kibukása óta lényegében azt mondták, hogy egy fia dollárt és egy eurót se, se

tudást, se pénzt, se bizalmat nem hoznak Magyarországra, ha itt a politikai elit egy tollvonással lényegében elviszi a saját befektetésüket. Ez már most, 2017-ben jelentkezik lényegében ez a károkozás, meglévő szerződéseket mondtak fel ezek a befektetők.

Vonják vissza a lex CEU-t, arról már nem is beszélve, hogy az Európai Unió 7-es cikkelye, amit elindítottak, ami óriási szégyen Magyarországra, mert az Európai Unió a fennállása óta senkivel szemben, egy országgal szemben nem indított ilyet. Páratlan, mert még a Bizottság és a Tanács sem tett javaslatot sem arra, hogy egy ilyet beindítsanak, és ennek kardinális pontja az, hogy egy egyetemet politikai okok miatt ne akarjanak bezárni. Én szomorú vagyok, hogy a polgári demokratának nevezett kormány egyáltalán idáig eljutott 2017-ben Magyarországon, hogy egy egyetemre és a gyerekekre támad rá. Kérem, vonják vissza.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Jelzésre:)* Pósán alelnök úr, tessék!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Kunhalmi képviselő asszony nem tudja, hogy mi a problémás vagy mi a versenyhátrány a hazai egyetemeknek. Idéznék az ELTE kancellárjától, aki azt nyilatkozta április 6-án: „Az elfogadott törvénnyel javult a versenysemlegesség, megszűnt a magyar egyetemek versenyhátránya. Az ELTE egy nemzetközi térben versenyez, nem szerencsés, ha a hazai piacon is, ráadásul a szabályozás anomáliái okán versenyhátrányban van.” Hasonlóképpen fogalmazott jó néhány magyar egyetem vezetése is.

Lehet ezt persze negligálni, de a helyzet mégiscsak a következő: a magyar egyetemek által kibocsátott diplomákat külföldön komoly akkreditálás után ismerik el. A Debreceni Egyetemen van durván négyezer külföldi hallgató, nagy része orvosi képzésen vesz részt, és kétévente jönnek az amerikaiak megnézni azt, hogy itt milyen a képzés. Kétévente és nem ötévente, nyolcévente vagy nem tudom, mikor, szinte azt kell mondani, hogy folyamatosan. Ehhez képest azt mondani, hogy egy olyan intézmény, amelyiknek igazából a jogi hátterét nem látjuk biztosan, nem olyan régen látott napvilágot az is, hogy önnönmagával szerződött a Közép-Európai Egyetem és a CEU, és ugyanaz a személy írt alá egy 2009-es dokumentumon, hát, micsoda dolog ez? A katonaságnál hallottam utoljára ilyet, hogy magamnak vezényelek, magam hajtom végre. Tehát ez valami érdekes helyzet.

Azt hiszem, hogy abból a szempontból a törvénynek, még a korábban elfogadott törvénynek az a része, amelyik arról szólt, hogy ötévente meg kell vizsgálni, hogy mi, hogyan működik, az igenis helyénvaló. A mostani javaslat ezt kivéve egyébként a törvényből, tehát már csak emiatt sem támogatható, és azt gondolom, éppen annak okán, hogy jó néhány anomáliát már egyébként a sajtó oldaláról is láthattunk, ami ezt az egész kérdést valamilyen módon körbelengi. Mindenkinek elemi érdeke lenne az, hogy itt tiszta vizet önthessünk a pohárba. Tehát én csak megismételni tudom azt, amit Dunai Mónika mondott, hogy nem fogjuk tudni támogatni.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Pósán alelnök úrtól megkérdezném, hogy és vajon a kancellárt mi hatalmazta fel arra az ELTE-n, hogy oktatási és kutatási ügyekben megszólaljon. Semmi, jelezném. Scheuer Gyula a csepeli önkormányzat gazdasági tanácsadója volt meg a városgazdának dolgozott, ő

nem ért az egyetemekhez és törvényi joga sincs. Ezt mondtuk folyamatosan, és ezért mondom mindig, hogy a kancelláriarendszer az egyetemi autonómia csorbítása, eleve már az, ahogy létrejött, és ahogy ők túlterjeszkednek az SZMSZ-ekkel és az ilyen nyilatkozatokkal. De emlegethetném a kaposvári kancellárt, aki ilyet kiadott, meg egyébként a Corvinus kancellárját, a Debreceni Egyetem kancellárját, akinek törvényi joga nem volt, a törvény által nem volt felhatalmazva, hogy ilyenről ő bármit is mondjon, tehát azért ezzel az indokolással szerintem érdemes óvatosan bánni.

Ami a CEU ügyét illeti: persze, most végigmehetünk megint akár azon az érvrendszeren, ami elhangzott az utóbbi hónapokban, de fura érvelés ez, hogy megtévesztették a magyar állampolgárokat, megtévesztették a külföldi kutató, oktató kollégákat, azt a másfél tucatnyi Nobel-díjas kutatót. Azért tudunk olvasni, ők is tudnak olvasni, nem a sajtóhírek alapján szokás tájékozódni ebben a szférában, és pontosan lehet értelmezni, hogy ez a törvény miért és hogyan jött létre, és nem véletlenül tiltakoznak, a törvénynek ugyanis nagyon egyértelműen egy intézmény a célzottja. El kell olvasni az egészet. Ha végigvesszük az összes olyan módosítást, ami a külföldi egyetemekre vonatkozik, annak az jön ki a végén, hogy egy egyetem van, amelyikre mindegyik vonatkozik, az meg éppen pont a CEU.

De ami ennél sokkal problémásabb, amire Kunhalmi Ágnes célzott, hogy van egy olyan szituáció jelen pillanatban, hogy azt mondja az Egyesült Államok, hogy a saját alkotmánya alapján ő nem tud tárgyalni, tehát van egy patthelyzet. Magyaráztuk kezdettől fogva, hogy ez patthelyzet. Nem hitték el, most itt van ez a patthelyzet, tehát ezzel valamit kezdeni kell, és önöknél van jelen pillanatban a labda. Valamin változtatni kell, különben a CEU nem fog tudni fölvenni diákokat, és ez azért problémás, mert ennek az egyetemnek a fő értéke az, hogy amerikai diplomát ad ki Magyarországon nem csalással, nem munka nélkül. Meg kell nézni, pontos akkreditációkkal rendelkeznek, és ahhoz, hogy magyar és angol vagy amerikai diplomát is ki tudjon adni, ahhoz teljesíteni kell a diákoknak, és ugyanígy a PhD-, tehát a doktori iskolájuk is teljesen rendben van. Ez az értéke ennek az intézménynek, ezt vennék el tőle. Ha ott nem fognak tudni kiadni amerikai diplomát, akkor az az egyetem elveszíti az értékét, és onnantól kezdve tényleg csak az marad, hogy kereshetik, hogy hova menjenek.

Most lehet mondani, hogy Soros van a háttérben, mert önök sorosegyetemezték le azonnal, jelzem, ezzel emelték politikai szintre az egészet, és kiderült, hogy semmi köze az oktatáshoz, kutatáshoz. De azzal, hogy ez megtörténik, onnantól kezdve a magyar felsőoktatás nagy kárt fog szenvedni, és akkor innentől kezdve mi történik? Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Pósán László, tessék!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Csak azért, hogy néhány dolgot mégiscsak rendbe tegyünk. Azt mondja Szabó Szabolcs képviselő úr, hogy patthelyzet van, és jogilag feloldhatatlan a helyzet. A külügy tájékoztatása szerint három olyan nemzetközi szerződésünk is van, amit az Egyesült Államok szövetségi szinten kötött meg, és oktatással kapcsolatos tárgykörrel bír, tehát ezek szerint nem lehetetlen.

A másik dolog, ami a kancellárra vonatkozik: amikor a versenyhátrányról beszél egy kancellár, az, ha tetszik, ha nem, de érinti a kancellár jogkörét, mert alapvetően itt arról van szó, hogy azok a hallgatók, akik Magyarországon fizetősként vesznek részt a felsőoktatásban, de alapvetően külföldiek, ez egyetemi bevétel. Egyébként pedig a Debreceni Egyetem esetében a nyilatkozó nem is a kancellár volt, hanem a rektorhelyettes, csak hogy pontosítsunk, és a rektorhelyettesnek válaszolt

egyébként a CEU rektora. Ez is egy ténykérdés, tehát ezt megint nehéz lenne cáfolni, úgyhogy én azt gondolom, hogy ebből a szempontból ez sem állta meg a helyét, amit mondott.

A harmadik elem pedig az, hogy legjobb emlékeim szerint a legutóbbi törvénymódosítással sikerült azt a helyzetet előteremteni, hogy a MAB-on kívül Magyarországon külföldi akkreditálóknak is lehet kérni az akkreditációs tevékenységet, korábban ez csak és kizárólag a MAB volt. Következésképpen arra érdemi magyarázat, hogy egy Magyarországon működő magánegyetemet Magyarországon nem akkreditálnak, ez csak 2004-ben történt meg a Közép-Európai Egyetem esetében, hogy világosan beszéljünk. Erre jó válasz nincsen. Ilyen esetben egy dolog lehetséges, a külföldön működő egyetem akkreditálását fogadják el ilyen értelemben nálunk, de ezt a részét meg igazából jogilag sehol nem találjuk, hogy hogyan és mint van. Még egyszer mondom, ebből a szempontból is azt gondolom, hogy jó néhány kérdés van, amit illene tisztázni, éppen ezért nem fogjuk támogatni az előterjesztést.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs kért szót ismételten. Tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Érdekes, én olvastam, amikor a Debreceni Egyetem kancellárja nyilatkozik. Tehát tényszerű adatot, egy interjút adott, és ott elmondta ugyanezt, tehát a valóságot azért ne próbáljuk már meg eltagadni! *(Dr. Pószán László: Odaadom az e-mailt.)* Mondom, én olvastam azt az interjút, tehát ne csináljunk már úgy, mintha valami nem létezne.

Kettő: nekem van az a rossz szokásom, hogy amikor mond valamit egy politikus, akkor azt nem hiszem el automatikusan, hanem mindig utánaolvasok. Például, amikor a Külügyminisztérium elkezdte mondani, hogy van ez a három nemzetközi megállapodásunk az Egyesült Államokkal, akkor én megkerestem azt a három megállapodást, nem tudom, képviselő úr megtette-e, és egyik sem szól felsőoktatási intézmény alapításáról, működtetéséről, létrehozásáról, megszüntetéséről, akármiről. Az egyik még a '70-es évek végén született, talán '78-ban, az egy általános egyezmény Magyarország és az Egyesült Államok között, amelyben nagyjából a baráti népek együttműködése többek között közművelődési, oktatási téren, tudományos társaságok együttműködését próbálja elősegíteni. Semmi köze a felsőoktatáshoz és a felsőoktatási intézményekhez, azok alapításához pláne nem.

A másik egy budapesti nemzetközi iskola, középiskolai és általános iskolai képzést nyújtó iskolának a szabályozása. Semmi köze a felsőoktatáshoz. A harmadik pedig egy olyan nemzetközi megállapodás, amelyik azt próbálja szabályozni, hogy amikor hallgató jön-megy, vagy oktató jön-megy Amerikából vagy az Egyesült Államokba, azt hogyan lehet lepapírozni hivatalosan, hogy ne legyen törvénytelen az ő működése az Egyesült Államokban és Magyarországon, ha például Fulbrighttal megy egy magyar kutató az Egyesült Államokba, vagy onnan jön ide egy hallgató. Egyik sem szól felsőoktatási intézmény alapításáról, létrehozásáról, működtetéséről. Az Egyesült Államok alkotmánya pont azt mondja ki, hogy ezt nem teheti meg Washington, hanem az tagállami hatáskör. Tehát nem feltétlenül kell mindent automatikusan elhinni, amit az önök Külügyminisztériuma mond, hanem meg kell nézni a papírokat. Nem olyan bonyolult egyik megállapodás sem, nagyon rövidek, pontosan lehet értelmezni.

Tehát továbbra is az a helyzet, hogy patthelyzet van, mert megmondta világosan az Egyesült Államok kormánya, hogy ő nem tud tárgyalni önökkel, a kormánnyal, merthogy nincs miről, mert az ő alkotmányuk azt mondja, hogy nem

lehet. Innentől kezdve mi fog történni? De ezt most komolyan kérdezem. Mi fog történni? Mi a következő lépés? Azt azért valljuk be, mert ez is a valóság eltagadása, hogy nem működött törvénytelenül a CEU, nem csaltak, nem vertek át senkit, teljesen normálisan működtek, adtak ki diplomákat, csak jelezném. Azért ne próbáljunk már úgy csinálni, mint hogyha az elmúlt húsz évben itt valamilyen hamis diplomakiadó gyár működött volna, ráadásul magas színvonalon működtek, csak szeretném jelezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Kérdezem Hiller Istvánt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen, akkor zárszóra megadom a szót Hiller Istvánnak.

Dr. Hiller István válasza, reagálása

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Szerintem önök nem hisznek abban, amit mondanak. Az a benyomásom, hogy akik az oktatási ügyszó az átlagos magyar képviselőhöz képest jobban értenek, önök azok, akik pontosan tudják ennek a tartalmát. Értem, és mint ahogy önök is egy pártnak a tagjai, én is egy pártnak a tagja vagyok, értem azt az érvelést, ahogy próbálják ezt szakmai alapon elmondani, de szerintem a lelkük mélyén tudják, hogy ez nem így van, de ez legyen az önök dolga.

Néhány szakmainak tűnő érvre szeretnék reagálni. A kancellárok dolgában Szabó képviselő úrnak maradéktalanul igaza van, akadémiai kérdésekben semmilyen módon nincsen a kancellárnak beleszólása. De egyébként ez az egész, több hónapja húzódó vita arra nagyon jó, én kértem is a munkatársaimat, hogy függetlenül a CEU-ügytől, gyűjtsék össze az összes olyan megszólalást, amelyet magyar egyetemeken különböző tisztségviselői tettek, ebből világosan kiderül, hogy ma az állami egyetemeken a valódi úr a kancellár. Ilyen rendszert hoztak létre, úgy is beszélnek. Ha megnézzük, hiszen alelnök úr éppen az én vagy a mi egyetemünket említette, önnek is vannak ott kapcsolatai, nekünk is, tehát kérem, ott az oktatók körében, ha végeznének egy közvélemény-kutatást, hogy hányan azonosulnak nem a kancellárral, hanem a tétellel, ami ott elhangzott, egyjegyző számot kapnának, ezt elhiszik. Egyetemi oktatók szabad előadást tartottak, ahova a legnagyobb vagy az egyik legnagyobb előadótermünkbe négy alkalommal alig fértek be a hallgatók, 5-600 ember tolongott. Ez szakmai előadás volt, nem politikus nem politikai előadása, de majd nyilvánvalóan - minthogy egyértelműen nem szakmai kérdésről van szó - a közelgő kampányban megvívjuk ezt a csatát.

A másik: a Külügyminisztériumból származó értesüléseik. Nem mondom el még egyszer azt, amit Szabó képviselő úr elmondott. A harmadik egyezményt az amerikai Külügyminisztériumban, Washingtonban én írtam alá. Viszonylag hosszú felkészülés kellett ahhoz, sok Magyarországon akkreditált amerikai nagykövetséggel folytatott tárgyalás, a Washingtonban dolgozó nagykövetségünk millió tárgyalása az amerikai, washingtoni adminisztrációval, amíg ez ilyen szintre emelkedett, hogy a Külügyminisztériumban ezt abszolút nyilvánosan az amerikai és a magyar sajtó jelenlétében aláírtuk.

Tisztelettel kérem önöket, hogy lássák be, mi itt órákat vitatkozhatunk az amerikai alkotmányról, de ez nem fogja megváltoztatni az amerikai alkotmányt. Értelmezhetjük mi magyarok itt jobbról-balról, előlről-hátulról, attól abban még az van benne, ami benne van. Az Amerikai Egyesült Államoknak a felsőoktatási intézmények ügyében nincs szövetségi hatásköre. Az a közlemény, amit az Amerikai Egyesült Államok Külügyminisztériuma kiadott, amelyben elmondja, hogy nincs jogosultsága, sem szándéka, most mi még ezt itt elemezhetjük, elmondhatjuk, hogy

mi hogyan értjük az amerikai alkotmányt, érdemes mégis elfogadni, ahogy az amerikaiak értik az amerikai alkotmányt. Felsőoktatási intézmények ügyében nem volt se a magyarországi rendszerváltás előtt, se utána semmilyen jogosultsága. Olyan amerikai-magyar államközi egyezmény, amely felsőoktatási intézményről szól, ilyen nincs, de nemcsak Magyarországgal nincs, Csehországgal sincs, Zambiával sincs meg Japánnal sincs, mert nincs, egész egyszerűen nem lehet. E tekintetben szerintem önök pontosan és éppen úgy tudják ezt, mint ahogy én.

Tisztelettel kérem, emlékezzenek arra, hogy az a kitétel, miszerint szövetségi szintű állammal hogyan kell megkötni a szerződést, az a parlamenti vita előtti nap estéjén egy módosító javaslattal került be a törvénybe, ez nem volt benne az eredeti szövegben. Ezt a módosítót azért hozták be, hogy egyértelművé tegyék azt az álláspontot, mert addig valószínűleg tévedtek, tudniillik addig valóban teljesíthetőnek tűnt, inkább az időkorlátokat tartottam nehézkesnek, mert lássuk be, szeptember 1-jéig lehet megkötni ezeket az egyezményeket. Mivel itt próbálunk szakmai vitát folytatni, kérem, lássuk be a következőket.

Önök az amerikai nagykövet asszonyt mandátumának a lejárta előtt visszahívták Washingtonból. Jelenleg jogi értelemben van, politikai értelemben nincsen nagykövetünk az Egyesült Államokban, hiszen akit visszahívtak, az politikai tárgyalásokat már nem folytathat. Az új amerikai nagykövetjelölt meghallgatása megtörtént, július 1-jétől foglalja el washingtoni állomáshelyét. Tartok tőle, hogy ez a mi belső vitánk nem módosít majd azon az évtizedes, sőt lassan évszázados szokáson, hogy az amerikai adminisztráció augusztusban nem működik, ügyelet tart, és a mi kedvünkért sem fog bent maradni a teljes amerikai adminisztráció, hogy ezt letárgyalja. Ez azt jelenti, hogy az új amerikai nagykövetnek, aki még július 1-jén nem adta át az akkreditációt s a megbízólevelét, először el kell érni, hogy ez mielőbb megtörténjen, majd utána - bár tartok tőle, hogy nem az első 48 órában fog ez megtörténni - durván 20 napja lesz, hogy ezt megkösse, mert augusztusban ez nem fog menni, és szeptember 1-je a határidő. Azért ez szép feladat lesz mindjárt az elején.

Végezetül: szemlátomást mi ezt a kérdést itt a bizottságban és nagy valószínűséggel a parlament plenáris ülésén sem fogjuk tudni eldönteni, megmarad a nézetkülönbség közöttünk. Azt szeretném mondani - nyilvánvalóan ebben képviselő asszonnyal egyetértünk -, hogy ez a felsőoktatás és az oktatás kérdésein túlmutató vita és az is marad közöttünk. Ez az egész választási kampányon végig fog húzódní, ezt szívesen ígérem önöknek, aztán annak eredménye, a választás eredménye meg eldönti. Ha önök maradnak, vélhetően marad a törvény, majd meglátjuk, ha mi, akkor az első 100 napon belül ezt a törvényt eltöröljük, csak azért, hogy véleménykülönbségeket normálisan és kulturáltan tudjunk ütköztetni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mivel a zárszó elhangzott, ezért most a döntésre kerül sor. Kérdezem a képviselőket, hogy ki az, aki támogatja a T/15761. számon Szakács László, Tóth Bertalan, Hiller István és Kunhalmi Ágnes által előterjesztett törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Öt igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazat.

Tehát 5 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság nem vette tárgysorozatba. Ezzel az 1/c napirendi pontot és az 1. napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Második napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy egyebek között van-e valakinek felvetése. *(Jelzésre:)* Kunhalmi Ágnes, tessék!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Szeretném javasolni a bizottságnak, hogy invitáljuk meg Németh Szilárd képviselő urat egy bizottsági ülésre. Bizottságunk a sportért is felelős bizottság, és az elmúlt napok eseményei, miszerint a Magyar Birkózó Szövetség az állam által átutalt 2 milliárd forintját átutalta a Németh Szilárd által márciusban létrehozott, a Fidesz alelnöke, országgyűlési képviselő és a Magyar Birkózó Szövetség elnökének magánalapítványára. Napok óta próbáltuk elérni Németh Szilárd urat, megpróbáltuk a Fideszt is elérni, ma levelet is írtam számára, hogy ezt mégis hogy gondolják, adjon valamilyen típusú magyarázatot erre, mert ez felveti a hűtlen kezelés gyanúját. Én azt hiszem, hogy az a bizottság, amelyik a sportért is felelős, amely az adóforintokért felelős, megteheti. Még egyszer mondom, nem azzal van a probléma, hogy a Birkózó Szövetség megkapta a 2 milliárd forintot, hiszen az fejlesztésre ment átlátható módon, de az már kevésbé átlátható számunkra, hogy miért egy magánalapítványnál, amit Németh Szilárd úr hozott létre, landolt ez a pénz. Erre, ha tudna magyarázatot adni. Tehát invitálni szeretném, és kérem a bizottságot, támogasson abban, hogy invitáljuk egy ülésre, a következő ülésünkre, vagy éppen egy rendkívüli ülésre. Ezt eldönti majd elnök asszony vagy a menetrendünk, hogy mikor legyen Németh Szilárd úr, mint a Magyar Birkózó Szövetség elnökének meghallgatása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük a felvetést. Van-e valakinek hozzászólása ehhez a felvetéshez, amelyet Kunhalmi Ágnes tett? *(Nincs jelzés.)* Nincsen. Rendben. Mivel egy képviselő részéről elhangzott egy kezdeményezés, és én eddig is abban a szellemben jártam el, hogy ezt a bizottság számára kezdeményezem, így tudomásul vettem képviselő asszony kezdeményezését, és ennek megfelelően fogok eljárni, majd tájékoztatom a bizottság tagjait a fejleményekről. Még tervben van egy bizottsági ülésünk a jövő héten Baán László meghallgatásával, megpróbáljuk arra az időpontra Németh Szilárdot is meghívni. *(Dr. Vinnai Győző: Az lenne az utolsó bizottsági ülés?)* Igen. Jövő héten, szerdán.

Az ülés berekesztése

Más felvetés az egyebek között van-e? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést, akkor az egyebek napirendi pontot és a bizottsági ülést lezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 07 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika